

Het viel eens hemels dauwe

tekst uit "Antwerps Liederboek", 1544

melodie uit "Den boeck der gheestlycke sanghen", 1631

1. Het viel eens he - mels dau - we voor mijn liefs ven - ster -
2. Die win - ter is ver - gan - gen, ik zie des meis vir -
3. Ik wil de mei gaan hou - wen voor mijn liefs ven - ster -

kijn, ik weet geen schoon - der vrou - we, zij staat in 't her - te mijn: zij
tuit, ik zie die lover - kens han - gen, die bloe - men sprui - ten in 't kruid: in
kijn. En schen - ken mijn lief trou - we, die al - ler - lief - ste mijn, en

houdt mijn hart be - van - gen 't welk is zo zeer door - wond. Mocht
ge - nen groe - nen da - le daar is 't ge - noeg - lijk zijn, daar
zeg - gen: "Lief, wilt ko - men voor uw klein ven - sterken staan, ont -

ik haar troost ont - van - gen, zo waar ik gans ge - zond.
zingt de nach - te - ga - le en zo me - nig vo - gel - kijn.
vangt de mei met bloe - men, hij is zo scho - ne ge - daan."

4. 't Meisken zij was beraden,
zij liet haar liefsten in
heimelijk al stille
in een klein kamerken,
daar lagen zij twee verborgen,
en korte wijle en niet lank,
de wachter op de muren
hief op een lied, hij zank.
5. "Och, is er iemand inne,
die schaf hem balde vandaan,
ik zie de dag opdringen,
al in dat oosten opgaan,
nu schaft u balde van henen
tot op een ander tijd!
De tijd zal nog wel keren,
dat gij zult zijn verblijd."
6. "Och zwijget, wachter, stille
en laat u zingen staan:
daar is zo schone vrouwe
in mijnen armen bevaan;
zij heeft mijn herte genezen,
't welk was zo zeer doorwond,
och, wachter goed, geprezen
en maak het niemand kond."
7. "Ik zie de dag opdringen,
't scheiden moet immer zijn;
ik moet mijn dagelied zingen,
wacht u, edel ruiters fijn,
en maak u ras van henen
tot op een ander tijd,
de tijd zal nog wel komen,
dat gij zult zijn verblijd."